Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 7 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Europos Sąjungos išorės veiksmai — SESV 218 straipsnio 9 dalis — Pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi tarptautiniu susitarimu įsteigtame organe, nustatymas — Tarptautinis susitarimas, kurio šalis nėra Europos Sąjunga — Tarptautinė vynuogių ir vyno organizacija (OIV) — „Teisinę galią turinčių aktų“ sąvoka — OIV rekomendacijos“

Byloje C-399/12

dėl 2012 m. rugpjūčio 28 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama T. Henze, B. Beutler ir N. Graf Vitzthum,

ieškovė,

palaikoma

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, E. Ruffer ir D. Hadroušek,

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, atstovaujamos P. Frantzen,

Vengrijos, atstovaujamos M. Z. Fehér ir K. Szíjjártó,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. Bulterman, B. Koopman ir J. Langer,

Austrijos Respublikos, atstovaujamos C. Pesendorfer,

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos baristerio J. Holmes,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą E. Sitbon ir J.-P. Hix,

atsakovę,

palaikomą

* Proceso kalba: vokiečių.

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Erlbacher, B. Schima ir B. Eggers, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts (pranešėjas), kolegijų pirmininkai A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta ir T. von Danwitz, teisėjai J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. lapkričio 26 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. balandžio 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti 2012 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl tam tikrų rezoliucijų, už kurias turi būti balsuojama Tarptautinėje vynuogių ir vyno organizacijoje (OIV) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

2 Remiantis 2001 m. balandžio 3 d. sudarytos Sutarties dėl Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos sukūrimo (toliau – OIV sutartis) 1 straipsnio 2 dalimi, „OIV savo tikslų siekia ir įgyvendina 2 straipsnyje apibrėžtus įgaliojimus kaip tarpvyriausybinė mokslinė ir techninė organizacija, turinti pripažintą kompetenciją vynuogių, vyno, vyno gėrimų, valgomųjų vynuogių, razinų ir kitų vynuogių produktų srityje“. (Neoficialus vertimas.)

3 OIV sutarties 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Neviršydama savo įgaliojimų OIV siekia šių tikslų:

a) nurodyti savo nariams priemones, leidžiančias atsižvelgti į gamintojams, vartotojams ir kitiems vyno sektoriuje veikiantiems subjektams rūpimus klausimus;

b) teikti paramą kitoms tarptautinėms tarpvyriausybinėms ir nevyriausybinėms organizacijoms, ypač vykdančioms standartizavimo veiklą;

c) prisidėti tarptautiniu mastu derinant esamus metodus ir standartus ir prireikus – rengiant naujus tarptautinius standartus, kad būtų pagerintos vyno produktų gamybos ir prekybos sąlygos ir atsižvelgta į vartotojų interesus.

2. Tam, kad įgyvendintų šiuos tikslus, OIV vykdo šias funkcijas:

<…>

b) rengia ir formuluoja rekomendacijas ir kartu su savo nariais tikrina, kaip jos taikomos, be kita ko, šiose srityse:

(i) vyno gamybos sąlygos;

(ii) vynininkystės metodai;

(iii) produktų apibrėžimas ir (arba) aprašymas, ženklinimas ir pateikimo į rinką sąlygos;

(iv) vynuogių produktų analizės ir vertinimo metodai;

<…> (Neoficialus vertimas.)“

4 OIV sutarties 8 straipsnyje nustatyta, kad tarptautinė tarpvyriausybinė organizacija tam tikromis sąlygomis, kurias kiekvienu konkrečiu atveju vykdomojo komiteto siūlymu nustato generalinė asamblėja, gali dalyvauti OIV veikloje arba tapti OIV nare ir prisidėti prie organizacijos finansavimo.

5 21 Europos Sąjungos valstybė narė priklauso OIV. Tačiau pati Sąjunga nėra narė. Tiesa, ji turi „svečio“ statusą, kaip numatyta OIV vidaus tvarkos 5 straipsnio 2 dalyje. Turėdama tokį statusą Europos Komisija gali dalyvauti OIV ekspertų grupių ir komitetų susirinkimuose ir jų darbe minėtoje vidaus tvarkoje nurodytomis sąlygomis.

Sąjungos teisė

6 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 1234/2010 (OL L 346, p. 11, toliau – Reglamentas Nr. 1234/2007), 120f straipsnyje „Leidimo suteikimo kriterijai“ nustatyta:

„Komisija, leisdama naudoti vynininkystės metodus 195 straipsnio 4 dalyje nurodyta tvarka:

a) remiasi Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos (toliau – OIV) rekomenduojamais ir paskelbtais vynininkystės metodais, taip pat dar neleidžiamų vynininkystės metodų eksperimentinio naudojimo rezultatais;

<…>“

7 Reglamento Nr. 1234/2007 120g straipsnyje „Analizės metodai“ numatyta:

„Vyno sektoriaus produktų sudėties nustatymo analizės metodai ir taisyklės, pagal kurias galima nustatyti, ar šiems produktams buvo naudojami leidžiamų vynininkystės metodų neatitinkantys procesai, yra OIV rekomenduojami ir paskelbti metodai ir taisyklės.

Jeigu nėra OIV rekomenduojamų ir paskelbtų metodų ir taisyklių, atitinkamus metodus ir taisykles priima Komisija 195 straipsnio 4 dalyje nurodyta tvarka.

Kol bus priimtos tokios taisyklės, naudojami tokie metodai ir taisyklės, kuriuos leidžia naudoti atitinkama valstybė narė.“

8 Reglamento Nr. 1234/2007 158a straipsnio, kuriame įtvirtintos „specialios vynų importo nuostatos“, 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip, visų pirma pagal [SESV 218 straipsnį] sudarytuose susitarimuose, šio reglamento II dalies II antraštinės dalies I skyriaus Ia skirsnio I poskirsnio ir 113d straipsnio 1 dalies nuostatos dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų taikomos į Bendriją importuojamiems produktams, kurių KN klasifikaciniai kodai yra 2009 61, 2009 69 ir 2204.

2. Išskyrus atvejus, kai pagal [SESV 218 straipsnį] sudarytuose susitarimuose nurodyta kitaip, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai gaminami laikantis OIV rekomenduojamų ir paskelbtų arba Bendrijos pagal šį reglamentą ir jo įgyvendinimo priemones patvirtintų vynininkystės metodų.“

9 2009 m. liepos 10 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 606/2009, kuriuo nustatoma tam tikra Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 taikymo vynuogių produktų kategorijoms, vynininkystės metodams ir jų apribojimams tvarka (OL L 193, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2012 m. balandžio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 315/2012 (OL L 103, p. 38, toliau – Reglamentas Nr. 606/2009), 9 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Jeigu taikant vynininkystės metodus naudojamų medžiagų grynumo ir identifikavimo specifikacijos nenustatytos Komisijos direktyvoje 2008/84/EB <...>, Reglamento (EB) Nr. 479/2008 32 straipsnio antros pastraipos e punkte minimomis specifikacijomis laikomos specifikacijos, nustatytos ir skelbiamos [OIV] Tarptautiniame vynininkystės kodekse.“

10 Pagal Reglamento Nr. 606/2009 15 straipsnio 2 dalį:

„Komisija *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje skelbia sąrašą ir aprašymą Reglamento [Nr. 1234/2007 120f straipsnio pirmoje pastraipoje] minimų analizės metodų, aprašytų OIV Tarptautinių vyno ir misos analizės metodų rinkinyje ir taikomų kontroliuojant Bendrijos vynininkystės produktų gamybos taisyklėse nustatytų apribojimų ir reikalavimų laikymąsi.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

11 Iki 2010 m. birželio mėn. valstybės narės savo iniciatyva koordinavo savo pozicijas OIV vynų ir alkoholio darbo grupėje.

12 2011 m. gegužės 16 d. Komisija, remdamasi SESV 218 straipsnio 9 dalimi, pateikė Tarybai sprendimo, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl tam tikrų rezoliucijų, už kurias turi būti balsuojama OIV, pasiūlymą. Tačiau šis pasiūlymas nebuvo priimtas.

13 Per 2011 m. birželio 22 ir 24 d. Porte (Portugalija) vykusius koordinavimo posėdžius valstybės narės, kurios taip pat yra OIV narės, suderino savo pozicijas dėl šios organizacijos generalinės asamblėjos darbotvarkėje numatytų rekomendacijų. Komisija informavo, kad šios valstybės narės negalėjo pareikšti pozicijos, galinčios turėti įtakos Sąjungos *acquis*, todėl turėjo prieštarauti bet kokiai šios organizacijos rekomendacijai, galinčiai šį *acquis* pakeisti. Ji taip pat nurodė pavyzdinį keturiolikos rekomendacijų projektų, kuriuos priėmus per šios asamblėjos posėdį, kaip teigia Komisija, galėtų būti daromas poveikis Sąjungos *acquis*, sąrašą.

14 Per 2011 m. birželio 24 d. OIV generalinės asamblėjos posėdį bendru sutarimu, numatytu OIV sutarties 5 straipsnio 3 dalies a punkte, valstybių narių delegacijos patvirtino nemažai rekomendacijų.

15 Kadangi 2011 m. spalio 28 d. Monpeljė (Prancūzija) turėjo įvykti neeilinis generalinės asamblėjos posėdis, Komisija, remdamasi SESV 218 straipsnio 9 dalimi, pateikė Tarybos sprendimo pasiūlymą. Tačiau ir šis pasiūlymas nebuvo priimtas.

16 2012 m. birželio 22 d. Izmire (Turkija) buvo numatytas OIV generalinės asamblėjos posėdis, todėl 2012 m. balandžio 27 d. Komisija Tarybai pateikė Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl tam tikrų rezoliucijų, už kurias turi būti balsuojama Tarptautinėje vynuogių ir vyno organizacijoje (OIV) [COM(2012) 192 *final*], pasiūlymą.

17 Kadangi balsuojant už šį sprendimo pasiūlymą aiški dauguma jam nepritarė, Sąjungai pirmininkaujanti valstybė narė vieną po kito pateikė du kompromisinius pasiūlymus. Antrasis iš jų, parengtas 2012 m. birželio 6 d., buvo priimtas kvalifikuotąja balsų dauguma per 2012 m. birželio 18 d. Tarybos „Žemės ūkis ir žuvininkystė“ posėdį; jis ir yra ginčijamas sprendimas.

18 Kai kurios valstybės narės, tarp jų Vokietijos Federacinė Respublika, balsavo prieš šį pasiūlymą.

19 Pagal ginčijamo sprendimo 5–7 konstatuojamąsias dalis:

„(5) Rezoliucijų OENO-TECHNO 08-394A, 08-394B, 10-442, 10-443, 10-450A, 10-450B, 11-483 ir 11-484 projektuose nustatomi nauji vynininkystės metodai. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120 straipsnio f punktą [120f straipsnį] ir 158 straipsnio a punktą [158a straipsnį] šios rezoliucijos turės įtakos *acquis*;

(6) Rezoliucijų OENO-SCMA 08-385, 09-419B, 10-436, 10-437, 10-461, 10-465 ir 10-466 projektuose nustatomi analizės metodai. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120 straipsnio g punktą [120f punktą] šios rezoliucijos turės įtakos *acquis*;

(7) Rezoliucijų OENO-SPECIF 08-363, 08-364, 09-412, 10-451, 10-452, 10-459, 11-485, 11-486B, 11-489, 11-490, 11-491 ir 11-494 projektuose nustatomos vynininkystės praktikoje naudojamų medžiagų grynumo ir identifikavimo specifikacijos. Pagal Reglamento (EB) Nr. 606/2009 9 straipsnį šios rezoliucijos turės įtakos *acquis*“.

20 Ginčijamas sprendimas suformuluotas taip:

„Europos Sąjungos Taryba,

atsižvelgdama į [Sutartį dėl ESV], ypač į jos 43 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

<…>

1 straipsnis

Sąjungos pozicija 2012 m. birželio 22 d. įvyksiančioje OIV generalinėje asamblėjoje atitinka šio sprendimo priedą, o ją išreiškia OIV priklausančios valstybės narės, bendrai veikiančios Sąjungos interesų labui.

2 straipsnis

1. Jei 1 straipsnyje nurodytai pozicijai gali turėti įtakos nauja mokslinė [mokslo] arba techninė informacija, pateikta prieš arba per OIV posėdžius, OIV priklausančios valstybės narės prašo, kad balsavimas OIV generalinės asamblėjos posėdyje būtų atidėtas, kol remiantis naujais elementais bus nustatyta Sąjungos pozicija.

2. Visų pirma vietoje suderinusios nuomones OIV priklausančios valstybės narės, veikdamos kartu Sąjungos interesų labui, gali be Tarybos papildomo sprendimo, kuriuo nustatoma Sąjungos pozicija, pritarti šio sprendimo priede nurodytų rezoliucijų projektų pakeitimams, jeigu jais nekeičiama rezoliucijų esmė.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.“

21 Šio sprendimo priede išvardijami rezoliucijų projektai, dėl kurių nustatoma šio sprendimo 1 straipsnyje nurodyta Sąjungos pozicija.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

22 Vokietijos Federacinė Respublika prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

23 Taryba prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas. Subsidiariai, jei ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, ji prašo Teisingumo Teismo palikti galioti jo padarinius.

24 Čekijos Respublikai, Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei, Vengrijai, Nyderlandų Karalystei, Austrijos Respublikai, Slovakijos Respublikai ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Vokietijos Federacinės Respublikos reikalavimų, o Komisijai – palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

25 Ieškinyje nurodomas vienintelis pagrindas ir tvirtinama, kad nagrinėjamu atveju SESV 218 straipsnio 9 dalis netaikoma.

26 Be to, Vengrija ir Nyderlandų Karalystė įstojimo į bylą paaiškinimuose nurodo pagrindus dėl kitų nei minėta vieninteliame ieškinio pagrinde Sutarties dėl ESV nuostatų pažeidimo.

27 Vis dėlto šalis, kuriai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnį leista įstoti į šiame teisme nagrinėjamą bylą, negali keisti pagrindinių bylos šalių reikalavimuose ir pagrinduose apibrėžto ginčo dalyko. Atsižvelgiant į tai, priimtini tik tie į bylą įstojusios šalies argumentai, kuriais neviršijama tai, kas numatyta šiuose reikalavimuose ir pagrinduose.

28 Taigi šio sprendimo 26 punkte nurodyti Vengrijos ir Nyderlandų Karalystės pagrindai turi būti iš karto atmesti kaip nepriimtini.

Šalių argumentai

29 Nurodydama vienintelį ieškinio pagrindą Vokietijos Federacinė Respublika, palaikoma Čekijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Vengrijos, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Slovakijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės, visų pirma tvirtina, kad SESV 218 straipsnio 9 dalis netaikoma, kai kalbama apie tarptautinį susitarimą, kurį, kaip OIV sutartį, sudarė valstybės narės, o ne pati Sąjunga.

30 Iš SESV 218 straipsnio 9 dalies formuluotės matyti, kad šioje nuostatoje minimos tik pozicijos, kurios turi būti priimamos „Sąjungos vardu“, o tai leidžia preziumuoti, kad pastaroji atitinkamame tarptautiniame organe turi teisę būti atstovaujama arba balsavimo teisę.

31 SESV 218 straipsnio sistema patvirtina, kad jo 9 dalis taikoma tik Sąjungos sudarytiems susitarimams.

32 Šį aiškinimą patvirtina SESV 218 straipsnio 9 dalies priėmimo aplinkybės ir jos paskirtis. Šioje nuostatoje, kurioje beveik pažodžiui pakartojama EB 300 straipsnio 2 dalis, numatyta speciali procedūra, leidžianti Sąjungai greitai reaguoti tuo atveju, kai kitos susitariančiosios šalys pažeidžia tarptautinį susitarimą, kurio šalis yra ir Sąjunga.

33 ESS 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas kompetencijos suteikimo principas, kuriuo nustatomos Sąjungos įgaliojimų ribos, draudžia SESV 218 straipsnio 9 dalyje numatytą procedūrą pagal analogiją taikyti įgyvendinant valstybių narių sudarytus tarptautinius susitarimus.

34 Be to, OIV rekomendacijos dėl metodų ir taisyklių priskirtinos ne prie Sąjungos išimtinės kompetencijos srities, bet prie žemės ūkio srities, kurioje, kaip matyti iš SESV 4 straipsnio 2 dalies d punkto, Sąjunga dalijasi kompetencija su valstybėmis narėmis.

35 Antra, Vokietijos Federacinė Respublika ir valstybės narės, kurioms leista įstoti į bylą palaikyti jos reikalavimų, tvirtina, kad tik Sąjungai privalomi tarptautinės teisės aktai yra „teisinę galią turintys aktai“, kaip jie suprantami pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį. Toks aiškinimas išplaukia iš pačios šios nuostatos formuluotės ir jį patvirtina nuostatų, tarp kurių yra ši SESV 218 straipsnio 9 dalis, sistema.

36 Nagrinėjamu atveju OIV rekomendacijų negalima priskirti prie SESV 218 straipsnio 9 dalyje nurodytų aktų kategorijos. Pirma, pagal tarptautinę teisę tokios rekomendacijos nėra privalomos. Antra, Reglamento Nr. 1234/2007 120f straipsnio a punkte, 120g straipsnyje ir 158a straipsnio 1 ir 2 dalyse ir Reglamento Nr. 606/2009 9 straipsnyje esančias nuorodas į OIV rekomendacijas Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė priimdamas vienašalį aktą, dėl to šios rekomendacijos negali būti kvalifikuojamos kaip, be kita ko, trečiosioms valstybėms privalomas tarptautinės teisės aktas.

37 Trečia, Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad SESV 218 straipsnio 9 dalis nagrinėjamu atveju netaikoma dar ir dėl to, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu konkrečiai nebuvo aišku, dėl kokių rekomendacijų tikrai turėjo būti balsuojama 2012 m. birželio 22 d. OIV generalinės asamblėjos posėdyje.

38 Taryba, palaikoma Komisijos, visų pirma tvirtina, kad SESV 218 straipsnio 9 dalis taikoma nustatant pozicijas, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi valstybių narių sudarytu susitarimu įsteigtame organe, kaip antai OIV, kuris turi priimti teisinę galią turinčius aktus, kai atitinkama sritis priklauso Sąjungos kompetencijai.

39 Pažodinis SESV 218 straipsnio 9 dalies aiškinimas leidžia pripažinti, kad, jeigu nenumatyta kitaip, ši nuostata taikoma ir susitarimams, kurių šalis Sąjunga nėra, kai kalbama apie jos kompetencijai priklausančias sritis.

40 Dėl SESV 218 straipsnio 9 dalies konteksto Taryba teigia, kad iš SESV 216 straipsnio ir 218 straipsnio 1 dalies negalima padaryti jokios išvados, nes šios nuostatos skirtos Sąjungos sudaromiems tarptautiniams susitarimams, o SESV 218 straipsnio 9 dalyje numatyta ne derybų procedūra ar tokių susitarimų sudarymas, bet susitarimo, galinčio turėti teisinę galią Sąjungoje, įgyvendinimas.

41 Teleologiniu požiūriu SESV 218 straipsnio 9 dalyje nustatomos procedūros taisyklės, leidžiančios apibrėžti Sąjungos poziciją tarptautinėse organizacijose, įskaitant atvejus, susijusius su tarptautiniais susitarimais, kurių šalis nėra Sąjunga, kai aktai, kurie turi būti priimti, vėliau turės būti įtraukti į Sąjungos teisę.

42 Sąjunga nesikėsina į valstybių narių kompetenciją, kai tarptautiniu lygiu įgyvendina remiantis SESV 43 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus tokiose srityse, kokios yra vynininkystės metodai ir vynininkystės produktų analizės metodai.

43 Galiausiai, kaip matyti iš SESV 3 straipsnio 2 dalies, Sąjunga naudojasi išimtine išorės kompetencija srityse, kurias apima ginčijamo sprendimo priede nurodyti rekomendacijų projektai, nes jie galėtų daryti poveikį bendroms Sąjungos taisyklėms. Šiuose projektuose numatyti vynininkystės ir analizės metodai, kurių laikantis, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1234/2007 120f straipsnio a punkto, 120g straipsnio ir 158a straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 606/2009, bus rengiami Sąjungos teisės aktai arba jų taikymas bus numatytas šiuose teisės aktuose.

44 Antra, Taryba, palaikoma Komisijos, tvirtina, kad pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį tik reikalaujama, kad teisės aktai, kuriuos turi priimti tarptautinis organas, turėtų teisinę galią Sąjungos teisės sistemoje, ir nebūtina, kad šie aktai tokią galią turėtų tarptautinės teisės sistemoje.

45 Taigi ši nuostata taikoma situacijai, kai tarptautinės rekomendacijos, nors ir neprivalomos, bet turi teisinę galią Sąjungoje pagal joje privalomas nuostatas.

46 Nagrinėjamu atveju per OIV generalinės asamblėjos posėdį priimtos rekomendacijos dėl vynininkystės ar analizės metodų turi teisinę galią Sąjungoje, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė jas įtraukti į priimamus teisės aktus.

47 Trečia, Taryba teigia, kad remiantis šio sprendimo 37 punkte nurodytu Nyderlandų Karalystės argumentu neteisingai aiškinamas SESV 218 straipsnio 9 dalies tekstas ir jos paskirtis.

Teisingumo Teismo vertinimas

48 Pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį „Taryba, remdamasi Komisijos <...> pasiūlymu, priima sprendimą, kuriuo <...> nustatomos pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtame organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

49 Visų pirma reikia pažymėti, pirma, kad šioje nuostatoje minimas organas, įsteigtas „susitarimu“, tačiau konkrečiai nenurodyta, kad Sąjunga turi būti tokio susitarimo šalis. Be to, nuoroda šioje nuostatoje į pozicijas, priimamas „Sąjungos vardu“, neleidžia daryti prielaidos, kad ši turi būti susitarimo, kuriuo įsteigtas aptariamas tarptautinis organas, šalis.

50 Vadinasi, SESV 218 straipsnio 9 dalies tekstas netrukdo Sąjungai priimti sprendimo nustatyti poziciją, kurios jos vardu turi būti laikomasi tarptautiniu susitarimu, kurio šalis nėra Sąjunga, įsteigtame organe.

51 Antra, svarbu pažymėti, kad ši byla susijusi su bendra žemės ūkio politika, visų pirma, bendru vynininkystės rinkų organizavimu, o tai yra sritis, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas detaliai reglamentuoja įgyvendindamas remiantis SESV 43 straipsniu jam suteiktą kompetenciją.

52 Kai atitinkama sritis priklauso vienai iš Sąjungos kompetencijų, kaip antai nurodytai pirmesniame punkte, tai, kad Sąjunga nėra tarptautinio susitarimo šalis, nėra kliūtis veiksmingai įgyvendinti šią kompetenciją nustatant bendrą jos institucijų poziciją, kurios turi būti laikomasi jos vardu šiuo susitarimu įsteigtame organe per solidariai dėl jos interesų veikiančias valstybes nares, kurios yra šio susitarimo šalys (žr. Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-45/07, EU:C:2009:81, 30 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. Nuomonės 2/91, EU:C:1993:106, 5 punktą).

53 Nurodytų samprotavimų nepaneigia Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai, kad, pirma, prieš SESV 218 straipsnio 9 dalį einančios nuostatos, įtvirtintos Sutarties dėl ESV penktos dalies V antraštinėje dalyje, taikomos tik Sąjungos ir vienos ar daugiau trečiųjų valstybių susitarimams arba

Sąjungos ir tarptautinių organizacijų susitarimams, ir, antra, kad Sąjunga gali priimti sprendimą, kuriuo sustabdomas susitarimo taikymas ir kuris taip pat numatytas SESV 218 straipsnio 9 dalyje, tik tada, kai tarptautinį susitarimą sudarė Sąjunga.

54 Šiuo aspektu svarbu pažymėti, kad pirmesniame punkte nurodytos kitos nei SESV 218 straipsnio 9 dalis nuostatos skirtos deryboms ir Sąjungos sudaromiems susitarimams. O SESV 218 straipsnio 9 dalyje kalbama apie galimybę nustatyti pozicijas, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtame organe ir kurios, skirtingai nei Sąjungos sprendimas, kuriuo sustabdomas susitarimo taikymas, gali būti priimamos ir šio sprendimo 52 punkte nurodytu tarptautinio susitarimo, kurio šalis nėra Sąjunga, atveju.

55 Todėl tai, kad Sąjunga nėra OIV sutarties šalis, savo ruožtu netrukdo taikyti SESV 218 straipsnio 9 dalies.

56 Toliau reikia patikrinti, ar OIV priimtinos rekomendacijos, kurios ginčijamos šioje byloje, yra „teisinę galią turintys aktai“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą.

57 Šiuo klausimu iš ginčijamo sprendimo 5–7 konstatuojamųjų dalių ir jo priedo matyti, kad OIV rekomendacijose, dėl kurių balsuojama šiame sprendime nurodytos organizacijos generalinėje asamblėjoje, numatomi nauji vynininkystės metodai, analizės metodai, leidžiantys nustatyti vynininkystės produktų sudėtį, ir taikant tokius vynininkystės metodus naudojamų medžiagų grynumo ir identifikavimo specifikacijos.

58 Todėl šios rekomendacijos patenka į OIV sutarties 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas sritis, o to galiausiai neginčijo nė viena šios bylos šalis.

59 Remiantis OIV sutarties 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktais ir jo 2 dalimi, tose srityse OIV priimtomis rekomendacijomis siekiama padėti įgyvendinti šios organizacijos siekiamus tikslus, t. y. teikti paramą kitoms tarptautinėms organizacijoms, ypač vykdančioms standartizavimo veiklą, ir prisidėti tarptautiniu mastu derinant esamus metodus bei standartus, taip pat prireikus rengiant naujus tarptautinius standartus.

60 Reikia taip pat pažymėti, kad, kaip matyti iš OIV sutarties 2 straipsnio 2 dalies b punkto, OIV prižiūri, kaip šias rekomendacijas taiko jos narės.

61 Be to, vykdydamas bendrą vynininkystės rinkų organizavimą Sąjungos teisės aktų leidėjas įtraukia šias rekomendacijas į tuo tikslu priimamus teisės aktus. Iš Reglamento Nr. 1234/2007 120g straipsnio ir 158a straipsnio 1 ir 2 dalių ir Reglamento Nr. 606/2009 9 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos matyti, kad OIV rekomendacijos aiškiai prilyginamos Sąjungos teisės normoms, kiek tai susiję su analizės metodais, leidžiančiais nustatyti vynininkystės produktų sudėtį, konkrečiais reikalavimais, taikomais vynininkystės metodams, vyno importui iš trečiųjų šalių ir taikant tokius vynininkystės metodus naudojamų medžiagų grynumo bei identifikavimo specifikacijomis.

62 Kalbant apie Reglamento Nr. 1234/2007 120f straipsnio a punktą, reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisija, leisdama naudoti vynininkystės metodus, „remiasi“ OIV rekomendacijomis, tai neišvengiamai reiškia, kad į šias rekomendacijas turi būti atsižvelgiama rengiant šį klausimą reglamentuojančias Sąjungos teisės normas.

63 Iš to matyti, kad šioje byloje nagrinėjamos rekomendacijos, kuriose, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 57 punkte, numatyti nauji vynininkystės metodai, analizės metodai, leidžiantys nustatyti vynininkystės produktų sudėtį, ir taikant tokius vynininkystės metodus naudojamų medžiagų grynumo ir identifikavimo specifikacijos, gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų bendro vynininkystės rinkų organizavimo srityje turinį.

64 Iš šio sprendimo 57–63 punktuose nurodytų svarstymų matyti, kad tokios rekomendacijos, ypač dėl to, kad jos įtraukiamos į Sąjungos teisę pagal Reglamento Nr. 1234/2007 120f straipsnio a punktą, 120g straipsnį ir 158a straipsnio 1 ir 2 dalis ir Reglamento Nr. 606/2009 9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, turi minėtoje srityje teisinę galią, kaip tai suprantama pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį, ir kad Sąjunga, nors ir nėra OIV sutarties šalis, turi teisę nustatyti poziciją, kurios jos vardu turi būti laikomasi dėl šių rekomendacijų, atsižvelgiant į jų tiesioginę įtaką šios srities Sąjungos *acquis*.

65 Šio sprendimo 37 punkte nurodytas Nyderlandų Karalystės argumentas neatitinka nei SESV 218 straipsnio 9 dalies esmės, nei tikslo; šia nuostata siekiama sudaryti sąlygas, kad išankstinė Sąjungos vardu priimta pozicija būtų pareikšta tarptautiniame organe, kai tam organui „reikia priimti“ teisinę galią turinčius aktus, nesvarbu, ar dėl aktų, dėl kurių priimta tokia pozicija, galiausiai bus iš tikrųjų balsuojama kompetentingame organe.

66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, priimdama ginčijamą sprendimą Taryba teisingai rėmėsi SESV 218 straipsnio 9 dalimi.

67 Taigi vienintelio ieškinio pagrindo, kurį Vokietijos Federacinė Respublika nurodė grįsdama savo ieškinį, negalima pripažinti pagrįstu.

68 Tai reiškia, kad ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba prašė priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas ir ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Remiantis to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo išlaidas, reikia nurodyti, kad Čekijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Slovakijos Respublika, Jungtinė Karalystė ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Čekijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Slovakijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.